

Adapted extract from A Walk in the Woods by Bill Bryson

Text 1:

Ми подорожували пішки до п'ятої години й розбили табір біля джерела на маленькій, трав'янистій галявині серед дерев, неподалік від стежки. Так як це був наш перший день подорожі, у нас було багато їжі, включаючи сир і хліб, які потрібно було з'їсти, поки вони не зіпсувалися або не розкришилися на шматочки в наших рюкзаках, тому ми неабияк наїлися, а потім ліниво сиділи і розмовляли, доки численні маленькі літаючі комахи не загнали нас до наших наметів.

Була ідеальна погода для сну,
досить прохолодна аби мати
потребу в спальному мішку, але і
достатньо тепла, така, що ти
можеш спати в нижній білизні, і я з
нетерпінням чекав довгого нічного
сну - і дійсно насолоджувався ним -
коли, в якусь темну годину,
неподалік почувся звук, який
раптом розбудив мене. Зазвичай я
сплю не зважаючи на все - під час
грози, під час хропіння Каці - тому,
що щось досить велике розбудило
мене, було чимсь незвичайним. Я
почув звук ламання гілок, щось
важке проштовхувалося крізь
дерева, а потім був звук на кшталт
гучного дихання.

Я сів. Кожен нейрон у моєму мозку прокинувся. Я потягнувся по ніж, а потім зрозумів, що залишив його в рюкзаку, біля намету. Після багатьох спокійних ночей я більше не хвилювався, що доведеться захищатися вночі. Почувся ще один шум, зовсім поруч.

-Стефане, ти проснувся? -
прошепотів я.

-Так, - відповів він втомленим, але нормальним голосом.

-Що це було?

-Звідки мені знати.

-Воно звучало так, наче це щось велике.

-У лісі все здається великим.

Це була правда. Одного разу через наш табір пройшов скунс, він видавав звуки схожі на стегозавра.

Почувся ще один шум, а потім звук наче хтось п'є з джерела. Воно пило, що б це не було.

Я на колінах наблизився до підніжжя намету, обережно відкрив вхід і виглянув звідти, але там була непроглядна темрява. Так тихо, як тільки міг, я взяв свій рюкзак і при світлі маленького ліхтарика почав шукати свій ніж. Коли я знайшов його і відкрив, то був шокований тим, наскільки маленьким він виглядав. Він ідеально підходить

для того, щоб, скажімо, намазати
масло на млинці, але він
безкорисний для того, щоб
захиститися від 400-кілограмового
голодного ведмедя.

Обережно, дуже обережно, я виліз
з намету і увімкнув ліхтарик, який
світив невтішно слабким світлом.
Щось за п'ятнадцять чи двадцять
футів дивилося на мене. Я нічого
не бачив, ані його форми, ані
розміру - лише два сяючих ока.
Воно затихло, чим би воно не було,
і витріщилося на мене.

-Стефане, - прошепотів я до його
намету, - ти взяв ніж?

-Ні.

-У тебе взагалі є що-небудь гостре?

Він на мить замислився.

-Кусачки для нігтів.

Text 2:

Як пережити напад ведмедя

Ви з більшою ймовірністю можете померти від укусу бджоли ніж від того, що вас уб'є ведмідь, але на випадок малоймовірної зустрічі з ведмедем у дикій природі, ось кілька порад.

Найкращий спосіб вижити після зустрічі з ведмедем - це ніколи не зустрічатися з ним. Це не надто складно, адже більшість ведмедів

просто хочуть, щоб їх залишили в спокої.

Ведмеді часто хочуть з'їсти вашу їжу, тому, якщо ви розбиваєте табір на ведмежій території, переконайтеся, що ви ретельно зберігаєте їжу, принаймні, за 100 метрів від намету.

Щоб не здивувати ведмедя в дикій природі, шуміть наче ви йдете, голосно співайте, плескайте в долоні.

Ніколи не ставайте між ведмедицею та її ведмежатами.

Якщо ви все ж зіткнулися з ведмедем віч-на-віч, не повертайтеся спиною і не біжіть - ви

поводитеся як здобич. Зберігайте спокій, відійдіть назад і повільно дістаньте свій перцевий балончик - це краще, ніж пістолет. Якщо ведмідь біжить до вас, спрямуйте балончик над головою ведмедя. Це майже завжди спрацьовує!

Якщо ведмідь продовжує наближатися до вас, ляжте на передню частину тіла, обхопивши руками потилицю, щоб захистити її, і прикиньтесь мертвим. Не рухайтесь принаймні двадцять хвилин.